

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»**

МАТЕРІАЛИ

**105-ї підсумкової науково-практичної конференції
з міжнародною участю
професорсько-викладацького персоналу
БУКОВИНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
присвяченої 80-річчю БДМУ
05, 07, 12 лютого 2024 року**

Конференція внесена до Реєстру заходів безперервного професійного розвитку,
які проводитимуться у 2024 році № 3700679

Чернівці – 2024

УДК 001:378.12(477.85)

ББК 72:74.58

М 34

Матеріали підсумкової 105-ї науково-практичної конференції з міжнародною участю професорсько-викладацького персоналу Буковинського державного медичного університету, присвяченої 80-річчю БДМУ (м. Чернівці, 05, 07, 12 лютого 2024 р.) – Чернівці: Медуніверситет, 2024. – 477 с. іл.

ББК 72:74.58

У збірнику представлені матеріали 105-ї підсумкової науково-практичної конференції з міжнародною участю професорсько-викладацького персоналу Буковинського державного медичного університету, присвяченої 80-річчю БДМУ (м. Чернівці, 05, 07, 12 лютого 2024 р.) із стилістикою та орфографією у авторській редакції. Публікації присвячені актуальним проблемам фундаментальної, теоретичної та клінічної медицини.

Загальна редакція: професор Геруш І.В., професорка Грицюк М.І., професор Безрук В.В.

Наукові рецензенти:

професор Братенко М.К.

професор Булик Р.Є.

професор Гринчук Ф.В.

професор Давиденко І.С.

професор Дейнека С.Є.

професорка Денисенко О.І.

професор Заморський І.І.

професорка Колоскова О.К.

професор Коновчук В.М.

професор Пенішкевич Я.І.

професорка Хухліна О.С.

професор Слободян О.М.

професорка Ткачук С.С.

професорка Годоріко Л.Д.

професор Юзько О.М.

професорка Годованець О.І.

ISBN 978-617-519-077-7

© Буковинський державний медичний
університет, 2024

Сорокман Т.В

ІНФОРМОВАНІСТЬ ДІТЕЙ ЩОДО ОСНОВНОЇ МЕТИ ЙОДНОЇ ПРОФІЛАКТИКИ

Кафедра педіатрії та медичної генетики

Буковинський державний медичний університет

Вступ. Проблема йодного дефіциту і його несприятливих наслідків як для всього населення України, так і для дітей, підлітків, вагітних і жінок, які годують, не втрачає своєї актуальності. У 2001-2003 рр. проведене масштабне національне дослідження йододефіциту, яке охопило всі регіони України, констатувало, що відбулися значні позитивні зрушення щодо йодного забезпечення населення. Проте проблема профілактики йодозалежних захворювань у цілому по Україні залишається невирішеною.

Мета дослідження. Оцінити поінформованість дітей щодо основної мети йодної профілактики

Матеріал та методи дослідження. Обстежено 199 дітей шкільного віку. Проведено анкетування дітей, які мешкають на території Північної Буковини (100 дітей із зони легкого йодного дефіциту та 99 дітей із зони середнього ступеня йодного дефіциту). Для статистичної обробки використана комп'ютерна програма "Біостат".

Результати дослідження. Обстеження показало значну частоту зоба серед дітей Буковини – 17,6%. У різних клімато-географічних зонах частота зоба різна і становить у дітей, які проживають в гірській зоні (25,3%) і значно нижчу частоту зоба серед дітей, які мешкають на рівнинній зоні та в м. Чернівці (15,6 та 13,1% відповідно, $P < 0,05$). У цілому із негативними наслідками йододефіциту ознайомлені 85 із 199 опитаних школярів. Основною метою йодної профілактики в дитячому віці на думку дітей є профілактика захворювань щитоподібної залози (таблиця). Однак, 3,5% дітей взагалі не знають мети йодної профілактики.

Таблиця

Результати анкетування дітей шкільного віку

Основна мета йодної профілактики в дитячому віці на думку дітей	Кількість респондентів,% (N = 199)
Профілактика захворювань щитовидної залози	69,4
Профілактика зниження інтелекту	12,5
Профілактика порушень імунітету	14,6
Не змогли відповісти	3,5

Висновки. Серед дитячого населення Чернівецької області встановлено низький рівень поінформованості щодо мети йодопрофілактики, що потребує проведення відповідної просвітницької роботи.

Ходзінська Ю.Ю.

ПСИХОФІЗІОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ЯКОСТІ ЖИТТЯ ПОВ'ЯЗАНОГО ЗІ ЗДОРОВ'ЯМ У ШКОЛЯРІВ

Кафедра педіатрії, неонатології та перинатальної медицини

Буковинський державний медичний університет

Вступ. Здоров'я дитини є чинником для її оптимального розвитку, реалізації біологічно детермінованих можливостей, повноцінного і плідного життя. Оцінка якості життя в педіатрії стосується передусім стану здоров'я, тому найчастіше використовується термін «якість життя, пов'язана зі здоров'ям» (ЯЖПЗ). Якість життя дитини в сучасній охороні здоров'я розглядається як інтегральна характеристика її стану, що складається з фізичного, психологічного, соціального компонентів. Вивчення усіх чинників дозволяє визначити рівень якості життя окремої дитини, і встановити, за рахунок чого він змінюється та на що необхідно вплинути, щоб її покращити. Здатність адаптуватися до умов середовища, а також до саморегуляції соматичних і психічних станів визначається наявними у дитини фізичними, психологічними і соціальними ресурсами. Критеріями адаптованості

можуть виступати як біологічні, так і соціально-психологічні характеристики дитини (комунікабельність, збалансованість емоцій, доступність соціальної підтримки тощо). Особливий інтерес і актуальність представляє вивчення якості життя дітей шкільного віку. Даний період розвитку характеризується суттєвими змінами у фізіології та психології дитини, появою у дітей нових інтересів, прихильностей, формуванням власних поглядів, адаптацією до навчання в школі, до нового соціального середовища, збільшенням навантажень та особистої відповідальності.

В даний час у вітчизняній педіатрії та педагогіці немає універсального інструменту для оцінки якості життя, що володіє задовільними психометричними характеристиками і дозволяє отримати достовірні дані про параметри якості життя здорових. Така складова, як психологічне здоров'я дітей розглядається з позиції гуманітарно-антропологічного підходу у вирішенні психологічних проблем, узгодженими з ментальністю та культурних традицій соціуму.

Мета дослідження. Оцінити психофізіологічні показники ЯЖПЗ у дітей включених до шкільної здоров'язберігаючої програми.

Матеріал і методи дослідження. У роботі проаналізовано результати опитування анкетою CF87 52 школярів у віці 11-12 років, серед яких 32 дитини були залучені до спеціальної здоров'язберігаючої шкільної програми впродовж одного року та 20 школярів контрольної групи. Аналізувалися розділи анкети психофізіологічного спрямування (5-8 – вміння ладнати зі справами, поведінка, самооцінка, сімейні взаємовідносини) та узагальнюючий показник ментального здоров'я. У дітей першої групи дещо вищим був загальний показник ЯЖПЗ – $75,2 \pm 2,4$ % проти $68,5 \pm 4,7$ % у дітей контрольної групи ($p=0,09$). Експериментальна програма школярів включала психофізіологічні розділи: виконання колективної роботи, ігрові ситуації, методи концентрації та переключення уваги тощо. Показник ЯЖПЗ розділу фізичного здоров'я був близьким у групах і склав відповідно 66,2% та 62,7%, в той час як показник ментального здоров'я був вірогідно вищим у дітей залучених до програми – $84,2 \pm 3,1$ % проти $74,3 \pm 4,9$ % у дітей контрольної групи ($p=0,43$).

Результати дослідження. Позитивний результат впливу спеціальної програми також реєструвався за іншими психофізіологічними тестами. Так швидкість читання тестового завдання на концентрацію уваги була вірогідно вищою у дітей дослідної групи ($111,1 \pm 4,4$ слів/хв.), проти показника контрольної групи ($96,9 \pm 2,4$ слів/хв.) ($p < 0,05$). Два спеціальні тести по визначенню словосполучень також вказують на вищий рівень концентрації уваги у дітей основної групи ($54,4 \pm 2,4$ слів/хв та $50,6 \pm 2,6$ слів/хв), проти результатів отриманих в контрольній групі ($50,8 \pm 1,6$ слів/хв та $46,1 \pm 1,2$ слів/хв) ($p < 0,05$). В загальному, точність виконання спеціальних тестів була дещо кращою в дослідній групі і склала в середньому $87,9 \pm 1,9$ % проти показника контрольної групи $86,7 \pm 1,9$ %.

Висновки. Шкільна здоров'язберігаюча програма, яка за своїм спрямуванням націлена на покращення фізичного здоров'я, своїми методиками також позитивно впливає на психофізіологічне функціонування школярів і покращує якість життя дітей.

Черней Н.Я.

ПОКАЗНИКИ ГЕМОДИНАМІКІВ ДІТЕЙ, ЯКІ ХВОРЮТЬ НА ДЕСТРУКТИВНІ ЗАХВОРЮВАННЯ ДВНАДЦЯТИПАЛОЇ КИШКИ

Кафедра педіатрії та медичної генетики

Буковинський державний медичний університет

Вступ. Тенденція до зниження поширеності патології верхніх відділів шлунково-кишкового тракту за останні кілька десятиліть відсутня, навпаки, відзначається її ріст серед дитячого та дорослого населення, що пов'язано як із істинним збільшенням реєстрації хворих із захворюваннями верхніх відділів шлунково-кишкового тракту, так і з використанням нових діагностичних методів. Серед хронічної патології органів травлення у дітей ведуче місце займають захворювання шлунка та дванадцятипалої кишки, а виразкова хвороба, як і раніше, залишається найбільш тяжким захворюванням шлунково-кишкового